

[Landbrugsministeren.]

vil gaa med til disse Krav, bliver man betegnet som en, der ikke forstaar sig paa Landbrug og ikke værner om dets Interesser. Disse 3 Krav er: betydeligt dyrere Korn gennem en Kornlov, varig Nedsættelse af Ejendomsskatterne og for det tredie billig Arbejdskraft gennem Slettelse f. Eks. af Bestemmelsen i Grundforbedringsloven om Fastsættelse af Lønnen til dem, der udfører dette Arbejde.

Man siger altid, naar man fremsætter disse Krav og foreholder mig min Uforstand over for disse Spørgsmaals Betydning og Vigtighed, at man taler paa det samlede Landbrugs Vegne. Hvis man imidlertid vil undersøge disse Forhold, vil man se, at det er en meget ringe Del af Landmændene, der har Interesse i disse Kravs Gennemførelse.

Hvad det første angaar, Fordyrelsen af Kornpriserne, vil jeg straks sige, at jeg til enhver Tid har været rede til at drøfte Forslaget om en Kornlov ikke ud fra den Forudsætning, at den vil betyde en Forbedring af vor Valutasituation, for det gør den ingenlunde; det, at man forhindrer Indførsel af Korn, vil betyde, at man formindsker vor Eksport i betydeligt større Omfang, end Formindskelsen af Kornindførselen betyder. Det er ikke en Foranstaltning, der betyder noget til Fordel for Beskæftigelsen, tværtimod, hvis Prisforhøjelsen betyder en Indskrænkning af Husdyrbruget, vil det ubetinget medføre en Nedsættelse af Beskæftigelsen. Naar jeg alligevel har udtalt min Villighed til Forhandling om dette Spørgsmaal, er det ud fra den Betragtning, at saaledes som Landbrugsproduktionen er indrettet, er der en Række Landmænd — faa i Antal, men stort set af Betydning med Hensyn til Arealers Benyttelse —, som er interesserede i højere Kornpriser. De er nu engang indstillede paa det; de har overtaget deres Ejendomme til Priser, der svarer til visse Kornpriser, og for disse enkelte vil det selvfølgelig være et stort Tab, at man faar meget billige Kornpriser.

Det er indlysende, hvis man turde, kunde og vilde gøre det, at jo billigere vi faar Kornet ind, desto bedre, det er bedre nationaløkonomisk, for vi skal indføre Raastoffer, hvis vi skal opretholde vor nuværende Husdyrproduktion. Men af Hensyn til enkelte Landmænds Interesse, af Retfærdighedsgrunde vilde jeg mene det rigtigt, at man paa en eller anden Maade værner dem mod et forfærdeligt Nedslag i Kornpriserne. Jeg har derfor sagt, og det vil jeg gentage

her, at jeg er villig til at forhandle om en Kornlov; men det maa være en Kornlov efter de Principper, efter de Linier og efter de Priser, som vi blev enige om i Fjor. Hvis en Kornlov skal fastsætte saadanne kunstigt højere Kornpriser, end vi har ude fra den store Verden, saa maa det være Priser, der ikke ligger højere, end at man kan bevare den store Husdyrproduktion, det maa altsaa være Priser som dem, man blev enig om i Fjor.

Men naar man har faaet disse Priser, maa det ogsaa være en ufravigelig Betingelse, at der saa er fri Indførsel af Korn ved Siden af. Man kan ikke baade blæse og have Mel i Munden; man kan ikke baade kræve Kornafgift, Kornfold, der skruer Priserne op til en vis Højde, som man er enig om, og bagefter bestemme, at man begrænser Indførselen af Korn og lade den Situation, at nu har man den Kornmængde her i Landet, vi skal bruge og ikke mere, friste alle, der ligger med Kornbeholdninger, til at holde dem tilbage og derved skrue Priserne yderligere op. Der er vel ingen Vare, man bedre kan holde tilbage uden Tab kvalitetsmæssigt end Korn, og derfor er der ingen Vare, hvor man mere end ved Korn frister disse Lagerindehavere til at holde deres Beholdninger tilbage — naar de ved, at der kommer ikke mere Korn ind, end der skal bruges — og derved presse Prisen op. Derfor er det saa ubetinget nødvendigt, hvis vi skal have en Kornlov med faste Kornpriser, med Afgift o. s. v., at der bliver fri Indførsel.

Maa jeg dernæst sige, at man maa ogsaa erindre, over for Kravet om en ny Kornlov, at man er jo selv Skyld i, at vi ingen Kornlov har i dette Øjeblik. Jeg forelagde sidste Foraar Forslag om at forlænge Kornloven. Forslaget blev sendt over til Landstinget, men Landstinget sluttede sit Arbejde fuldkommen negativt med at lade Kornloven udløbe. Man har derfor sig selv at takke for, at vi ingen Kornlov har i dette Øjeblik, og naar man nu beklager sig over, at de Landmænd, der skal sælge Korn — for Øjeblikket er det nu ikke saa forfærdelig mange, det er mere Købmændene, der er interesseret i Spørgsmaalet for Øjeblikket —, faar saa urimeligt smaa Priser for det, saa er man selv Skyld i det. Havde man taget den Kornlov, man fik Tilbud om i Fjor, saa havde man i disse Dage haft en Kornpris, der laa 2 Kr. pr. Td. Korn over den, vi har i Øjeblikket. Hvilken Fortjeneste de to Partier paa den Maade har unddraget Kornproducenterne, som skal sælge Korn, kan man selv gøre